

Afstand mellem vindmøller og naboer er helt afgørende for helbredsrisikoen

Af Karen Nørholm, Lyngdalvej 63, 8500 Grenaa

Den 30. december 2016

Den viden vi har i dag om hvordan lavfrekvent støj påvirker os mennesker, er dokumenteret gennem forskning. Desværre bliver denne forskning ikke respekteret, hvis den står i vejen for opstilling af nye og større vindmøller, men forunderlig nok taget alvorligt, hvis det er underlagt Arbejdstilsynet. Jeg vil med dette indlæg efter bedste evne, forsøge at formidle noget af den viden, der er baseret på forskning.

Doktor Mariana Alves-Pereira fra Lusofona Universitet i Portugal, der er Bachelor og Master i naturvidenskab og har en Ph.D. i Miljøvidenskab, har siden 1988 været tilknyttet et forskerhold, der undersøgte den biologiske indvirkning fra infralyd og lavfrekvent støj på mennesker.

Lavfrekvent støj kan sammenlignes med lys. Både lys og lavfrekvent støj har nogle skadelige påvirkninger på mennesker, påvirkninger som vi ikke kan se eller høre, siger forskeren.

I lys er der infrarød, ultraviolette og røntgen stråler, der ikke er godt for mennesker i for store doser, men vi har lært at beskytte os imod dem ved at filtrere de farlige stråler bort eller begrænse tilstedeværelsen. Alle respekterer at røntgenstråler i for store doser er direkte livstruende.

Støj indeholder højfrekvent, mellemfrekvent, lavfrekvent og infra lyd/støj, men kun mellemfrekvent lyd/støj opfattes gennem vort øre.

Styrken af støj måler vi i dB (A)-enheder, som er en skallering af styrken, der udelukkende er tilpasset ørets følsomhed til at opfatte lyd, og det er antaget, at støj kun påvirker vores hørelse/øre ud fra deisen, hvad du ikke kan høre skader dig ikke. Lavfrekvent støj kan ikke høres og forårsager ikke skader på hørelsen, men er det derfor rigtigt at konkludere, at lavfrekvent lyd ikke påvirker vores krop?

De seneste 20 år har Mariana Alves-Pereira sammen med andre forskere undersøgt forekomsten og fordeling af sygdomme, samt andre helbredsforhold i den del af befolkningen, der er i risikogruppen, når de er kronisk udsat for lavfrekvent støj og infralyd så som piloter, teknikere, ingeniører og mennesker, der bor i umiddelbar nærhed af industrielle installationer som kæmpevindmøller.

Undersøgelserne viser desværre, at de mennesker, der er udsat for kronisk infralyd og lavfrekvent støj får hjertekar-, vejtrækning, koncentrations- og nyreproblemer. Dykker man ned i forskningen, er blot én af generne, at lavfrekvent støj forårsager en fortykkelse af blodkarrenes struktur både på mennesker og dyr.

Forskningsmetoden der er anvendt, for at finde ud af hvordan lavfrekvent støj påvirker mennesker, der bor tæt på kæmpevindmøller, er ikke ved hjælp af spørgeskemaer (som der ofte anvendes), men ved hjælp af de medicinske test, fra dem der arbejdede i lavfrekvent støj. Testene viser det samme resultat som før nævnt og at skaderne ikke sker med det samme, men over måneder og år.

Som jeg ser det, må det være mangel på viden, når man som politiker og beslutningstager accepterer at være med til at opstille kæmpevindmøller tæt på beboede områder. Der er ingen dokumentation der viser, at den nuværende lovmæssige afstand mellem vindmøller og naboer er den rigtige. Miljøstyrelsen har også bekræftet, at den nuværende afstand alene er baseret på administrativ praksis og ikke på eksisterende videnskab.